

कला

च त्रयोदशाक्षरा । लक्षणमुक्तं यथा, कन्दोमञ्ज-
र्याम् ७ ।

“सजसाः सगौ च कथितः कलहंसः” ।

अस्योद्धारणमुक्तं तत्रैव । यथा,

“यमुनाविहारकुतुके कलहंसो

त्रजकामिनी कमलिनीकृतकेलिः ।

जनचित्तहारिकलकण्ठनिनादः

प्रमदं तनोतु तव नन्दतनूजः” ॥

सिंहनादः कापि ॥

कलहनाशनः, पुं, (कलहं नाशयतीति । कलह +
नश + णिच् + ल्युः । अस्य कलहनाशकता का-
र्मविवक्षायां प्रसिद्धा ।) पूतिकरञ्जः । इति
शब्दमाणा ॥

कलहप्रियः, पुं, (कलहः प्रियो यस्य ।) नारदः ।
इति महाभारतम् ॥ (कलहप्रिये चि ।) यथा
गोः रामायणे ५ । १७ । २७ ।

“दुर्मेखीः कपिकाः कृष्णाः क्रोधनाः कलहप्रियाः” ॥

कलहप्रिया, स्त्री, (कलहस्य कलहे वा प्रिया ।)
शारिकापक्षी । इति राजनिर्घण्टः ॥

कलहान्तरिता, स्त्री, (कलहादन्तरिता पश्चात्
परितापमाप्ता ।) नाविकामेदः । अस्या लक्ष-
णम् । पतिमवमन्य पश्चात् परितप्ता । अस्याः
क्रिया । भ्रान्तिः । सन्तापः । सम्मोहः । निन्वासः ।
ज्वरः । प्रलापादिः । इति रसमञ्जरी ॥ (तथा च
साहित्यदर्पणे ३ । ८६ ।

“चाटुकारमपि प्राञ्जनायं रोषादपास्य या ।

पश्चात्तापमवाप्नोति कलहान्तरिता तु सा” ॥

उदाहरणमाह तत्रैव । “नो चाटुश्रवणं कृतं न
च दृष्टा हारोऽन्तिके वीक्षितः, कान्तस्य प्रिय-
हेतवे निजसखीवापोऽपि दूरीकृताः । पादान्ते
विनिपत्य तत्क्षणमसौ गच्छन्मया मूढया, पाणि-
भ्यामवबध्य हन्त । सहसा कण्ठे कथं नार्पितः” ॥

कला, स्त्री, (कलयति वृद्धितो धनं संयुज्जति सखि-
नोतीत्यर्थः । कल + क् + टाप् ।) मूलधनवृद्धिः ।
सद इति भाषा । शिल्पादि । (यथा रामायणे
१ । ६ । ८ ।

“गीतवादित्रकुशला नृत्तेषु कुशलास्तथा ।

उपायज्ञाः कलाज्ञाश्च वैश्विके परिनिष्ठिताः” ॥
अंशमात्रम् । चन्द्रस्य षोडशः । (यथा, वक्रोक्ति-
पञ्चाशिकायाम् । “सालङ्कारतया त्वया मम
कायं नेन्दोः कला दृश्यते, पश्चात्मीन्दुकलां स्फुटं
पुनरिदं लङ्कारता नास्मि यत्” ॥) कालमानः ।
स तु त्रिंशत्कालात्मकः । इति मेदिनी ॥ (“त्रिं-
शत् कालाः कलाः” । इति सुश्रुते सूत्रे ६ अः ॥
शरीरस्यांशविशेषो यथा,—

“मांसादृष्टं मेदसां लिखो यद्वृद्धीद्विषयगुणिका ।

पञ्चमी च तथामानां बह्वीचामिधरा मता ।

रेतोधरा सप्तमी स्यादिति सप्तकलाः स्मृताः” ॥

इति पूर्वखण्डे पञ्चमेऽध्याये शार्ङ्गधरेणोक्तम् ॥

कौरजः । गौका । कपटः । इति विश्वः ।

राशेस्त्रिंशद्भागोऽंशस्तस्य षष्टिभागः । यथा,—

“विकलानां कला बह्व्या तत्पञ्चा भाग उच्यते ।

कलाचि

तत्रिंशता भवेद्भाषिर्भग्नो दादशैव ते” ॥

इति सूर्यसिद्धान्तः ॥ अथ शैवतन्त्रोक्ताश्चतुः-

षष्टिकला लिख्यन्ते । गीतम् १ वाद्यम् २ नृत्यम्

३ नायम् ४ आलेख्यम् ५ विशेषकच्छेद्यम् ६

तखण्डकुसुमनलिविकाराः ७ पुष्पास्तरङ्गम् ८ द-

शनवसनाङ्गरागाः ९ मणिभूमिकाकर्म १० शयन-

रचनम् ११ उदकवाद्यम् १२ उदकघातः १३

चित्रायोगः १४ माल्यग्रथनविकल्पाः १५ श्रेख-

रापिड्योजनम् १६ नेपथ्ययोगः १७ कर्णपत्र-

भङ्गाः १८ गन्धयुक्तिः १९ भूषणयोजनम् २०

रेख्जालम् २१ कौचुमारयोगः २२ हस्तलाघ-

वम् २३ चित्रप्राकपूपभक्षविकारक्रिया २४ पान-

करसरागासवयोजनम् २५ सूचीवापकर्मणि २६

सूत्रक्रीडा २७ प्रहेलिका २८ प्रतिमाला २९

द्व्यधकयोगः ३० पुस्तकवाचनम् ३१ नाटिका-

ख्यायिकादर्शनम् ३२ काव्यसमस्यापूरणम् ३३

पट्टिकावेत्रवाद्यविकल्पाः ३४ तर्ककर्मणि ३५

तत्त्वम् ३६ वास्तुविद्या ३७ रूपरत्नपरीक्षा ३८

घातवादः ३९ मथिरागज्ञानम् ४० आकरज्ञा-

नम् ४१ दृष्टायुर्मेदयोगः ४२ मेघकुक्कुटलावक-

युद्धविधिः ४३ शुकशारिकाप्रलापनम् ४४ उत्सा-

दनम् ४५ केशमार्जनकौशलम् ४६ अक्षरमुद्रिका-

कथनम् ४७ स्तुतिकविकल्पाः ४८ देशभाषाज्ञा-

नम् ४९ पुष्पशकटिकानिमित्तज्ञानम् ५० यन्त्र-

मातृका ५१ धारणमातृका ५२ सन्ध्याम् ५३ मान-

सीकाव्यक्रिया ५४ क्रियाविकल्पाः ५५ क्लितक-

योगः ५६ अमिधानकोषकन्दोज्ञानम् ५७ वस्त्रगो-

पनानि ५८ द्यूतविशेषः ५९ आकर्षक्रीडा ६० बा-

लकक्रीडनकानि ६१ वैनायिकीनां विद्यानां ज्ञानम्

६२ वैजयिकीनां विद्यानां ज्ञानम् ६३ वैतालिकीनां

विद्यानां ज्ञानम् ६४ इति श्रीभागवतटीकायां

श्रीधरस्वामी । कचित् पुस्तके सूचीवापकर्मसूत्र-

क्रीडा इत्येकं पदं तदुत्तरं वीणाढमरकवाद्यानि-

वैतालिकीनामित्यत्र वैयासिकीनामिति च पाठः ॥

(जिज्ञा । यथा हठयोगप्रदीपिकायाम् ३ । ३७ ।

“कलां पराङ्मुखीं कृत्वा त्रिपथे परियोजयेत्” ॥

“कलां जिज्ञां पराङ्मुखमास्यं यस्याः सा तथा तां

प्रत्यङ्मुखीं कृत्वा तिष्ठत्या नाडीनां पश्याः तस्मिन्

कपालकुहरे संयोजयेत्” । इति तट्टीका ॥ शिवः ।

यथा महाभारते १३ । १७ । १४० ।

‘कलाः काष्ठा लवा मात्रा मुहूर्ताहः क्षपाः क्षणाः” ॥

कलाकूलः, स्त्री, (कलया मात्रयापि आकूलयति व्याकू-

लयतीति । आकूलि इति नामधातोः + क् +

विभम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कलाकेलिः, पुं, (कलाभिः केलिः विनासो यस्य ।

कलासु केलिर्यस्य वा ।) कामदेवः । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥

कलाङ्कुरः, पुं, (कलानां अङ्कुरो यच्च ।) सारसपक्षी ।

(स्तेयशास्त्रप्रवर्तककर्णोत्पलः ।) कांसाङ्कुरः । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥

कलाचिका, स्त्री, (कलामचति गच्छति प्राप्नोति वा ।

कला + क् + उपपदे कर्मण्यण् । ततः स्वार्थे कन्

कलाप

ततश्चाप्यत इत्यच् ।) प्रकोष्ठः । स तु कपो-
थेरधो मणिवन्मपर्यन्तः । इति हेमचन्द्रः ॥

कलानी, स्त्री, (कलां अचति । कला + क् + क् +
गौरादित्वात् ङीष् ।) कलाचिका । इति हारा-
वली ॥

कलादः, पुं, (अलङ्कारनिर्माणाय गृहस्थैः समर्पि-
तानां स्वर्गादीनां कलां अंशं आदत्ते गृह्णाति ।
अलङ्कारनिर्माणहेतुना गृहस्थोपास्मितधर्मांशं
वा आदत्ते । आ + दा + कः ।) स्वर्कारः । इत्य-
मरः । २ । १० । ८ ॥

कलानिधिः, पुं, (कलाः निधायनेऽस्मिन् । कला +
नि + धा + णिधिकरणे किः ।) चन्द्रः । इत्यमरः ।
१ । ३ । १४ ॥ (यथाह कश्चित् ।

“अहो महत्त्वं महतामपूर्वं

विपत्तिकालेऽपि परोपकारः ।

यथाऽस्य मध्ये पतितोऽपि राक्षोः

कलानिधिः पुण्यचयं ददाति” ॥)

कलानुगदी, [न्] पुं, (कलं अनुनदतीति । कल +
अनु + नद् + णिनिः ।) रोहन्मः । अमरः । कल-
विज्ञः । चटकः । कपिञ्जलः । चातकः । इति
मेदिनी ॥

कलान्तरं, स्त्री, (अन्या कला अंशः । सुसुपेति
समासः ।) वृद्धिः । लाभः । इति लीलावती । सुदु-
इति भाषा । (चन्द्रस्य अन्या कला । यथा
कुमारे १ । २५ ।

“पुण्यो जावण्यमयान् विशेषान्

ज्योत्स्नान्तराणीव कलान्तराणि” ॥)

कलापः, पुं, (कलां मात्रां आप्नोति । कला + आप्
+ “कर्मण्यण्” । ३ । २ । १ । इति ण्यण् । यद्वा
कला आप्यतेऽनेन “हलश्च” । ३ । ३ । १२१ ।
इति घञ् ।) समूहः । (यथा भागवते ४ । २ । ४२ ।

“क्रियाकलापैरिदमेव योगिनः

अद्वान्विताः साधु यजन्ति सिद्धये” ॥)

मयूरपिच्छः । (यथा, गोः रामायणे ५ । ५२ । १३

“संप्रदीप्तकलापाया विप्रकीर्णश्च वर्हिणः” ॥)

काक्षी । भूषणम् । (यथा कुमारे । १ । ४२ ।

“कण्ठस्य तस्याः स्तनबन्धुरस्य

मुक्ताकलापस्य च निस्तनस्य” ॥

“मुक्ताकलापस्य मुक्ताभूषणस्य” । इति मल्लिनाथः ॥

तूष्णः । (यथा हेः रामायणे २ । ५२ । ११ ।

“ततः कलापान् सन्नद्ध खड्गौ बद्धा च धन्विनौ” ॥)

चन्द्रः । विदग्धः । आकरणविशेषः । इति मे-

दिनी ॥ (यथा, वृहत्कथासारः ।

“अधुना स्वल्पतन्त्रत्वात् कातन्त्राख्यं भविष्यति ।

तदाह्नकलापस्य नाम्ना कलापकं तथा” ॥)

यामविशेषः । यथा, भागवते । ६ । १२ । ६ ।

“देवापिर्योगमाख्याय कलापग्राममाश्रितः ।

सोमवंशे कलौ नये कृतादौ स्थापयिष्यति” ॥

(अख्यविशेषः । यथा महाभारते ४ । ५ । २८ ।

“खड्गांश्च दीप्तान् दीर्घांश्च कलापांश्च महाधनान् ।

विपाठान् क्षुरधारांश्च धनुर्भिर्निर्दधुः सह” ॥)

कलापकः, पुं, (कलाप + संज्ञायां कन् ।) हस्तकण्ठः